

Sygn. akt II AKzW 447/23

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący sędzia SA Marcin Schoenborn

Protokolant Magdalena Golyszny

przy udziale prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Katowicach Jolanty Tałaj

po rozpoznaniu w sprawie skazanego Z. R. (R.)

zażalenia wniesionego przez skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 14 lutego 2023 r. sygn. akt V Kow 143/23 w przedmiocie odmowy udzielenia skazanemu warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 437 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw

POSTANAWIA

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;
2. zwolnić skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Rybniku postanowieniem z dnia 14 lutego 2023 r. na podstawie art. 77 § 1 kk, art. 78 § 1 kk w zw. z art. 79 § 1 kk oraz art. 161 § 1 kkw odmówił skazanemu Z. R. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach z dnia 7 marca 2014 r. sygn. akt V K 659/13 oraz kary 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 5 czerwca 2020 r. sygn. akt V K 80/19. Jednocześnie na mocy art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 1 § 2 kkw zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych ponad kwotę 45 złotych, którymi obciążył Skarb Państwa.

Zażalenie na to postanowienie złożył skazany. Wnosząc o pozytywne rozpatrzenie jego wniosku wskazał na okoliczności, które jego zdaniem powinny przemawiać za udzieleniem mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, a to że jest systematycznie nagradzany w zakładzie karnym, ukończył warsztaty dla „pijanych kierowców”. Uważa więc, iż jego postawa, właściwości i warunki osobiste, okoliczności popełnienia przestępstw oraz zachowanie po ich popełnieniu i w czasie odbywania kary uzasadniają udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia w świetle materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie prowadzi do wniosku, że Sąd Okręgowy w Rybniku dokonał trafnych ustaleń faktycznych oraz prawnych, dochodząc do słusznego wniosku, że skazany Z. R. nie zasługuje na dobrodziejstwo, o które się ubiega.

Przypomnieć należy, iż zawsze jako zasadę powinno się postrzegać odbywanie prawomocnie orzekanej kary w całości, a więc w takim rozmiarze, w jakim została ona wymierzona przez sąd skazujący, gdyż obowiązkiem każdego skazanego

jest odbycie kary w całości, a warunkowe zwolnienie udzielane jest tylko osobie, która swoją postawą udowodniła, że daje gwarancję przestrzegania porządku prawnego.

Niewątpliwie na korzyść skazanego przemawiają takie okoliczności jak pozytywne zachowanie w warunkach izolacji penitencjarnej, szesnastokrotnie otrzymanie nagród regulaminowych, odbywanie kary pozbawienia wolności w systemie programowego oddziaływania, uczestnictwo w programie profilaktyki uzależnień, ukończenie kursu zawodowego, odpłatne wykonywanie pracy poza zakładem karnym, przestrzeganie porządku i dyscypliny, krytycyzm wobec popełnionych przestępstw, czy też brak przynależności do podkultury przestępczej. Słusznie jednak wskazał Sąd I instancji, iż okoliczności te nie są wystarczające do udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia, a świadczą bardziej o tym, że proces resocjalizacji skazanego zmierza we właściwym kierunku, zaś jego cele są systematycznie osiągane. Nie można przy tym pominąć doprowadzenia skazanego do odbycia kary pozbawienia wolności. Mieć też trzeba na uwadze, iż zapadł wobec niego wyrok łączny oraz to, iż w przeszłości, jak czas pokazał, bez pozytywnego rezultatu, dwukrotnie korzystał z dobrodziejstwa warunkowego przedterminowego zwolnienia. Zresztą obecny pobyt w jednostce penitencjarnej trwający nieprzerwanie od 20 kwietnia 2018 r. jest już szóstym w kolejności, a czwartym, w którym odbywa kary polegające na pozbawieniu wolności. Po raz pierwszy był izolowany w 2005 r., najpierw jako tymczasowo aresztowany, a ponownie od 20 września 2005 . do 28 marca 2006 r.. Warto także wskazać, że Z. R. przed osadzeniem w zakładzie karnym był osobą bezdomną, utrzymującą się wyłącznie z pomocy socjalnej, nie wykazującą chęci do pracy i to pomimo uprzedniej wielokrotnej karalności. Skazany nie pracował zarobkowo i nie przejawiał inicjatywy zmierzającej do podjęcia zatrudnienia, co skutkowało brakiem realizacji obowiązku alimentacyjnego i rosnącym zadłużeniem z tego tytułu. Wszystko to sprzeciwia się uwzględnieniu wniosku skazanego.

Mając na uwadze powyższe, z uwagi na konieczność utrwalenia i wzmożenia w skazanym dotychczasowych efektów procesu resocjalizacji, należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego, iż nie jest możliwym poczynienie pewnych ustaleń co do pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej.

Zażalenie skazanego nie zawierało natomiast żadnych argumentów będących w stanie podważyć prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji, który należycie rozważył wszystkie przesłanki warunkowego zwolnienia, o jakich mowa w art. 77 § 1 kk i nadał im prawidłowe znaczenie.

Mając na względzie powyższe Sąd Apelacyjny orzekł, jak na wstępie, przy czym zwalniając skazanego, na zasadzie odstępstwa od zasady z art. 636 § 1 kpk, od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego, kierował się dotychczasowym oraz przewidywanym jeszcze okresem jego pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej, a także aktualną sytuacją rodzinną i majątkową.